

Scenariusze zajęć w klasie przedszkolnej opracowany na podstawie podręcznika „ABC. Książka sześciolatka”

Tytuł cykl WSiP: „ABC sześciolatka”

Etap edukacyjny: klasa „O”, I półrocze

Czas trwania: zajęcia 30 – minutowe

Miejsce: sala przedszkolna

Wstęp:

Przedstawiony scenariusz może być realizowany w ramach umuzykalnienia dzieci w wieku przedszkolnym. Wybór zabaw i ćwiczeń związany jest z twórczością muzyczną wychowanków – bardzo ważną formą ich kontaktu z muzyką.

Temat bloku: Dźwięki wokół nas

Temat zajęcia: Zabawy z dźwiękami

Cel ogólny: rozwój wrażliwości na dźwięki

Cele szczegółowe:

- rozróżnianie i nazywanie różnych odgłosów i dźwięków,
- śmiałość w eksperymentowaniu z dźwiękiem,
- rozwój percepcji, pamięci i wyobraźni słuchowej,
- pobudzenie inwencji twórczej,
- spontaniczne zgłaszanie pomysłów,
- oswojenie z wystąpieniami na forum grupy,
- umiejętność identyfikowania się z obiektem

Formy pracy: zbiorowa, zespołowa, indywidualna

Metody: podająca, problemowa, praktycznego działania

Pojęcia kluczowe: dźwięki, orkiestra, muzyka

Pomoce: kasetka z nagraniem opowieści dźwiękowej, przybory dla orkiestry: (łyżki, łyżeczki, sitka, talerze, garnki, słoiki po kremach, grzebienie, szczotki, szczoteczki do zębów i kubki, ołówki, długopisy, piórniki, gumki, linijki, kartki), gazety, podręczniki „ABC”

Bibliografia:

A. Łada-Grodzicka, D. Piotrowska *ABC. Książka sześciolatka*, WSiP, Warszawa 2004

TOK ZAJEĆ:

1) „Co się dzieje za oknem?” – słuchanie nagrania z kasety, snucie domysłów i przypuszczeń - o czym opowiada muzyka.

(odgłosy samochodów, wypadek samochodowy, pogoń za złodziejem, ludzie idą do pracy, dzieci biegną do szkoły, ktoś gra na trąbce)

2) „Kim jestem?” – wchodzenie w rolę przedmiotu wydającego odgłos. Wybrane dziecko opowiada o sobie, nie podając nazwy przedmiotu, który wybrało, pozostali uczestnicy odgadują, o czym mowa.

(kiedy ktoś na mnie usiądzie, mogę zaskrzypieć – krzesło, gram w orkiestrze, trzeba we mnie dmuchać, jestem złota – trąbka, wydaję odgłos tylko wtedy, kiedy łyżka stuknie we mnie, lub gdy ktoś bardzo zdenerwowany rzuci mną o ziemię – talerz, jestem okrągła, lekko stukam o podłogę, kiedy używają mnie dzieci – piłka, skrobię po papierze, mogę być żółta, zielona, czerwona – kredka, cykam lub wybijam godziny – zegar).

3) Przyjemne i nieprzyjemne odgłosy – praca z książką „ABC – przyroda”, s. 47

4) „Dziwna orkiestra” – podział dzieci na 3 zespoły, przygotowanie w grupach krótkiego utworu muzycznego z zastosowaniem nietypowych przedmiotów:

I grupa: łyżki, łyżeczki, sitka, talerze, garnki

II grupa: słoiki po kremach, grzebienie, szczotki, szczoteczki do zębów i kubki

III grupa: ołówki, długopisy, piórniki, gumki, linijki, kartki

Po kilkuminutowych przygotowaniach prezentacja utworów.

5) „Ulewa” – słuchanie tekstu z książki „ABC – zaczynam czytać”, s. 9

6) Naśladowanie odgłosu ulewy za pomocą pukania palcami w gazety – coraz szybciej i głośniejsze.

7) „Pociąg radości” – tworzenie pociągu, w którym każdy wagonik (dziecko) wydaje jakieś typowe tylko dla niego wesole odgłosy. Wagoniki dołączają się stopniowo, pociąg się wydłuża, i wzrasta też liczba wydawanych w jednym czasie odgłosów.

(np. czu – czu piff, pach – pach – pach, hej – o hej, trallallalla bum bum bum, źźź... itd).

8) Wymyślenie krótkiej bajki (zbiorowo) tak, by głównym bohaterem był smyczek od skrzypiec lub klawisz od fortepianu.

(Pewnego razu był sobie klawisz od fortepianu. Miał kolor czarny i był z tego powodu bardzo nieszczęśliwy. Marzył o tym, by być biały. Klawiszy białych, jak zauważył używano o wiele częściej, wydawały też przyjemne, wesole dźwięki. Na fortepianie grała najczęściej dziewczynka o imieniu Ola. Czarny klawisz szeptał do niej często: „Teraz ja!”, ale ona zdawała się go wcale nie słyszeć.

Pewnego razu w odwiedziny do rodziców Oli przyjechał gość – jakiś starszy pan. Na życzenie wszystkich zagrał bardzo długą, smutną melodię. Czarny klawisz był w swoim żywiole, bo wreszcie doszedł do głosu. Nareszcie był szczęśliwy!)

Komentarz metodyczny: Powyższy scenariusz jest przykładem wykorzystania zabaw i ćwiczeń związanych z odkrywaniem dźwięków do rozwijania inwencji twórczej dzieci. Zaletą proponowanych zabaw jest to, że wszystkie dzieci, nawet te, które wykazują zwykłe trudności, są w stanie poradzić sobie z zadaniami i obudzić wiarę we własne możliwości. Dzieci uzdolnione mają okazję, by wykazać swoją inwencję podczas ustalania ostatecznej wersji brzmienia utworów muzycznych, podczas wprowadzania nowych wątków do bajki układanej zbiorowo.

Opis standardów osiągnięć wychowanka:

W zakresie postaw wychowanek:

- podejmuje zabawy zaproponowane przez nauczyciela, odczuwa radość z własnej twórczości

W zakresie umiejętności wychowanek:

- wykazuje pomysłowość w zabawach związanych z odkrywaniem dźwięków
- rozróżnia i nazywa różne odgłosy i dźwięki
- potrafi wymyślić krótki utwór rytmiczny z zastosowaniem nietypowych instrumentów

W zakresie wiadomości wychowanek:

- na podstawowe instrumenty; wie, które przedmioty wydają odgłosy